

FARSKÝ INFORMÁTOR

FEBRUÁR/2021

RÍMSKOKATOLÍCKA FARNOSŤ VŠETKÝCH SVÄTÝCH NACINA VEŠ

14. ROČNÍK

ŽIŤ, ZLEPŠOVAŤ SA, NAPREDOVAŤ A RÁŠŤ

Pred mesiacom sa skončil starý rok a vstúpili sme do nového roka 2021. Starý rok sme ešte zakončili v našich kostoloch ďakovnými svätými omšami a pobožnosťou pred vyloženou Sviatosťou oltárnou. Príchodom nového roka sa naše kostoly z dôvodu pandémie znovu zatvorili pre veriacich a tento stav stále trvá.

Život sa však nezastavil. A v našej farnosti sme nový rok začali tak, ako sme ho skončili, viacerými pohrebmi. V poslednom týždni starého roka sme sa rozlúčili so štyrmi našimi farníkmi a v novom roku, v prvých dvoch týždňoch, sme pochovali šiestich našich veriacich.

Je smutné vidieť, ako v čase najkrajšieho obdobia v liturgickom roku, počas Vianoc, kedy sa tešíme zo života, sa nás dotýka smrť. Je bolestivé za necelý mesiac, v tak malej farnosti ako je Nacina Ves pochovať desať ľudí. Najmä ak vieme, že priemerne v našej farnosti za celý rok zomrie okolo tridsať veriacich.

Bolo by však veľmi zlé, keby sme sa teraz ponorili do strachu či beznádeje a prestali žiť. Ako som vyššie napísal, život sa aj napriek lockdownu nezastavil, len sa spoločensky utlmil. A pohľad na pozemskú smrť mnohých, ktorí tvorili súčasť našich životov a ktorých sme mali radi, má v nás vzbudiť túžbu po pravom živote. Áno, keď vidíme aký je tento pozemsky život krehký a rýchlo sa mŕňa, o to viac by nás to malo vyburcovať, aby sme ho prežili hodnotne.

Na začiatku nového roka si zvykneme dávať aj rôzne predsavzatia. A to je dobre. Znamená to, že chceme stále žiť, zlepšovať sa, napredovať a rásť pred Bohom aj ľuďmi. Ak nemáme žiadne ciele, náš život začína stagnovať, stráca zmysel a vedie k prázdnote. Nezabúdajme na to.

Tento neľahký čas, ktorý prežívame, je možnosťou rásť vo viere, nádeji i láske. Aj keď nám nie je umožnené chodiť na sväté omše a pobožnosti do kostolov, môžeme ich prežívať prostredníctvom médií, televízie a rozhlasu. Zároveň je to príležitosť viac prežívať vieru v rodine, ktorá je domácou Cirkvou. Spolu sa modliť, čítať Božie slovo. V tomto mesiaci vstúpime aj do Pôstneho obdobia,

preto vás povzbudzujem k spoločnej modlitbe krížovej cesty aj modlitby svätého ruženca.

Dobre prežívaná viera v rodine napráva a zlepšuje aj rodinné vzťahy. Vedie nás k pravým hodnotám, k zodpovednosti, k vzájomnej láske, k odpusteniu, k ochote sa pre svojich blízkych obetovať. K uvedomeniu si toho, ktorým ľuďom na nás skutočne záleží a bez ktorých si už život ani nevieme predstaviť. A keby sme ich mali stratiť, budú nám veľmi chýbať.

Ľuďom, ktorí sa sťažujú na ponorkovú chorobu, lebo sú dlhý čas spolu, zvyknem odpovedať takto: „Je lepšie z času na čas strpieť ponorkovú chorobu, ale vedieť, že je tu niekto, kto nás má rád, ako byť sám, s pocitom, že nikto vás nepotrebuje a nikomu nechýbate.“

V tomto čase, keď vidíme, že pandémia útočí a berie pozemský život najmä starším ľuďom, vás mladších prosím, nezabúdajte na svojich blízkych, otca, mamu, babku, dedka. Venujte im čas, postarajte sa o nich, prejavte im úctu a lásku, poďakujte za všetko, čo pre vás v živote urobili. Budte pri nich. Zaslúžia si to.

Viete, je smutné prečítať si to, čo povedal v rozhovore jeden majiteľ krematória, miesta, kde spopolňujú zomrelých. Budem ho doslovne citovať: „Robíme aj kremáciu zvierat, a čo ma pri tom prekvapuje, že niekto prejaví viac emócií a citu malému zajačikovi ako starému rodičovi.“ Keď niekto plače za zdochnutým zajacom alebo psom a za zomrelým starým otcom slzu nevyroní, niečo nie je v poriadku.

Nový rok začal zatvorenými kostolmi a mnohými stratami na ľudských životoch. Verme, že na konci roka budú kostoly otvorené a naplnené veriacimi a my budeme Bohu ďakovať, že žijeme a pandémia je za nami. Majme nádej, že tí, ktorí nás počas nej opustili, sú už v Božej blízkosti a radujú sa v nebeskom kráľovstve. A že na konci roka už nebudeme len pochovávať, ale aj krstiť.

Váš duchovný otec Emil

OZNAMY NA FEBRUÁR 2021

*V čase protipandemických opatrení, ktoré sa menia podľa situácie vychádzame z aktuálneho stavu. Kostoly sú momentálne pre verejné slávenie bohoslužieb zatvorené a zostanú tak minimálne do 7. februára, preto sväté omše slávime nasledovne:

Pondelok	16:00	Nacina Ves
Utorok	16:00	Petrovce n/L
Streda	9:00	Lesné
Štvrtok	9:00	Petrovce n/L
Piatok	9:00	Nacina Ves
Sobota	9:00	Nacina Ves
Nedeľa	9:00	Nacina Ves

V prípade, že dôjde k zmene, budeme vás o tom informovať obvyklou cestou na našej farskej stránke (nacinaves.rimkat.sk), vo výveskách pri kostoloch a prostredníctvom hlásení v obecných rozhlasoch.

*Krsty, sobáše a pohreby je možné sláviť, sú však obmedzené maximálnym počtom 6 účastníkov vrátane kňaza a podmienené dodržaním hygienických opatrení.

*V nebezpečenstve smrti je možné individuálne vyslúžiť potrebné sviatosti zomierajúcemu.

*Priame prenosy svätých omší môžeme sledovať v televízii LUX a počúvať v rádiu LUMEN.

*Všetkým, ktorí sa nebojíte zabrdnúť do filozofie a začítať sa do veľkých postáv kresťanskej tradície, dávame do pozornosti formačno-akademický program Spoločenstva Ladislava Hanusa v Košiciach. Príďte lepšie spoznať seba a svoju vieru, diskutovať so súčasnou spoločnosťou o aktuálnych otázkach a spoločne hľadať, ako integrovať evanjeliové hodnoty do každodenného života. Seminára budú prebiehať online (akonáhle to situácia dovolí aj prezenčne). Deadline odoslania prihlášky je do 16. 2. 2021. Všetky potrebné informácie nájdete na www.slh.sk.

*Streda – 17. 2. 2021 – Popolcová streda – deň pokánia v celej Cirkvi, deň pôstu a zdržovania sa mäsitého pokrmu. Začína Pôstne obdobie.

*Všetky aktuálne informácie nájdete aj na našej internetovej stránke nacinaves.rimkat.sk. Pretože sa situácia dosť často mení, sledujte priebežne týždenné farské oznamy!

AKTUALITY Z Vatikánu

PÁPEŽ FRANTIŠEK USTANOVIL PRÍSTUP K LEKTORÁTU A AKOLYTÁTU I PRE ŽENY

Vatikán 11. januára (RV) Vo Vatikáne dnes vyšiel apoštolský list motu proprio *Spiritus Domini*, ktorým pápež František ustanovil, že ministériá lektorátu a akolytátu budú odteraz prístupné aj ženám, a to v stabilnej a inštitucionálnej forme s príslušným mandátom. Upravil tak kánon 230 §1 Kódexu kánonického práva, kde sa termín „laickí muži“ nahradí slovom „laici“.

Zastúpenie žien pri prednášaní Božieho slova počas liturgického slávenia nie je v Cirkvi novinkou. Na mnohých miestach sveta je aj účasť žien na ministrovaní alebo rozdávaní Eucharistie praxou schválenou biskupmi. Dodnes sa to však dialo bez inštitucionálneho mandátu v plnom zmysle.

Pápež František rozhodol o úradnom ustanovení tejto prítomnosti žien pri oltári na základe rozlišovania v línii posledných biskupských synod. Listom motu proprio *Spiritus Domini*, podpísaným 10. januára, upravil prvý paragraf kánonu 230 Kódexu kánonického práva, v ktorom nahradil termín „laickí muži“ slovom „laici“. Nová formulácia kánonu tak znie:

„Laici, ktorí majú vek a vlohy stanovené dekrétom Konferencie biskupov, môžu byť predpísaným liturgickým obradom natrvalo prijatí do služby lektora a akolytu; toto udelenie služieb im však nedáva právo na poskytovanie hmotného zabezpečenia alebo mzdu zo strany Cirkvi.“

Pápež teda ustanovuje, že ako muži, tak i ženy majú prístup k týmto laickým ministériám, ktoré sa

inštitucionálne zverujú príslušnou liturgickou formou. Keď sv. Pavol VI. v roku 1972 zrušil tzv. „nižšie svätenia“, no ponechal prístup k ministériám lektorátu a akolytátu vyhradený len osobám mužského pohlavia, urobil tak v tom zmysle, že sa tieto ministériá považovali za predprípravu k neskoršiemu prijatiu posvätného rádu.

Pápež František upresňuje, že pri terajšom rozhodnutí vychádzal z odporúčaní, ktoré vzišli z rôznych synodálnych zhromaždení, keďže „v posledných rokoch sa dospelo k vývoju náuky, ktorý jasne ukázal, ako dané ministériá ustanovené Cirkvou majú za svoj základ spoločný stav pokrstených a kráľovské kňazstvo prijaté vo sviatosti krstu“.

Je potrebné si uvedomiť, že ide o laické ministériá „zásadne odlišné od ordinovaného ministéria, ktoré sa prijíma sviatosťou vysviacky“. Motu proprio *Spiritus Domini* sprevádza list adresovaný prefektovi Kongregácie pre náuku viery kardinálovi Luisovi Ladariovi, v ktorom Svätý Otec vysvetľuje teologické dôvody svojho rozhodnutia.

Pokoncilová teológia v skutočnosti znovuobjavila význam lektorátu a akolytátu nielen vo vzťahu k sviatosťnému kňazstvu, ale tiež a predovšetkým v súvislosti s krstným kňazstvom. Tieto ministériá majú svoje miesto v dynamike vzájomnej spolupráce, ktorá existuje medzi oboma druhmi kňazstva a stále väčšmi sa zdôrazňuje ich „laická“ povahu spojená s výkonom toho kňazstva, ktoré prislúcha všetkým pokrsteným práve na základe krstu.

POPOLEC SA BUDE UDELOVAŤ POSYPANÍM A BEZ OPAKOVANIA FORMULY

Vatikán 12. januára (RV) Kongregácia pre Boží kult vydala usmernenie ohľadom spôsobu udeľovania znaku popola na Popolcovú stredú v dobe pandémie. Biblickú formulu kňaz vysloví len raz spoločne pre

všetkých prítomných. Popol im udelí jednotlivo, a to posypáním na hlavu.

Zdravotná situácia súčasnej pandémie má dosah aj na špecifické úpravy v liturgickej oblasti. Kongregácia pre Boží kult a disciplínu sviatostí v tomto zmysle upravila spôsob udeľovania popola pri slávení Popolcovej stredy, ktorá tento rok pripadá na 17. februára. V dnes zverejnenej nóte s podpismi prefekta kard. Roberta Saraha a sekretára Mons. Arthura Rocheho sa uvádza, ako má kňaz postupovať:

„Kňaz prednesie modlitbu požehnania popola. Pokropí popol svätenou vodou bez slov. Potom sa obráti k prítomným a iba raz pre všetkých vysloví formulu, ako je uvedená v Rímskom misáli: «Kajajte sa a verte evanjeliu» alebo: «Pamätaj, že si prach a na prach sa obrátiš».

Potom si kňaz očistí ruky, nasadí si tvárové rúško a udelí popolec tým, ktorí prídu k nemu, alebo ak je to vhodné, sám pristúpi k tým čo stoja na svojich miestach. Kňaz vezme popol a posype ním hlavu každého bez toho, aby niečo hovoril.“

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA FEBRUÁR

Všeobecný: Za ženy, ktoré sa stali obeťami násillia, aby ich spoločnosť chránila a aby ich utrpeniu venovala pozornosť.

Úmysel KBS: Aby nás osobná skúsenosť utrpenia pobádala k pomoci opusteným, chorým a starým ľuďom.

KRÍŽOVÁ CESTA V ČASE EPIDÉMIE KORONAVÍRUSU

Drahý Ježišu, nachádzame sa vo zvláštnej historickej etape poznačenej pandémiou koronavírusu. Celý svet sa spomalil, niekde až zastavil, a tak máme viac času na premýšľanie. Prežívame utrpenie, ktoré nechceme nechať len tak plynúť, ale chceme sa v ňom spojiť s tvojím utrpením. Chceme lepšie pochopiť, čo znamenajú slová z listu Kolosanom: „Teraz sa radujem v utrpeniach pre vás a na vlastnom tele dopĺňam to, čo chýba Kristovmu utrpeniu pre jeho telo, ktorým je Cirkev.“ Obetujeme ti túto krížovú cestu, v ktorej ti chceme vedome odovzdať rôzne podoby nášho terajšieho utrpenia. Prosíme ťa, spoj ho so svojim utrpením, aby sme mohli s tebou zomrieť a vstať z mŕtvych.

*Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.*

1. ZASTAVENIE

PÁN JEŽIŠ JE ODSÚDENÝ NA SMRŤ

*Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.
Lebo si svojím krížom vykúpil svet.*

Ježiš vyšiel von s trňovou korunou a v purpurovom plášti. Pilát im povedal: „Hľa, človek!“ Len čo ho zazreli veľkňazi a ich sluhovia, kričali: „Ukrižuj! Ukrižuj ho!“ Pilát im povedal: „Vezmite si ho a ukrižujte. Ja na ňom nenachádzam vinu.“ (Jn 19, 5-6)

V tomto období pandémie sa pýtame, prečo musíme trpieť všetci. Ak niekto urobil chybu, prečo teraz trpí celý svet?

V našom utrpení sa môžeme spojiť s nevinným Ježišom, ktorý bol odsúdený na smrť úplne nespravodlivo. Ježišu, napriek tomu, že cítime pri našom aktuálnom utrpení istú krivdu, chceme ho prijať tak, ako si prijal ty svoj rozsudok. No my sme hriešni, ty si bol nevinný.

Daj, nech si dokážeme uvedomiť, že utrpenie je následkom hriechu, a preto ho chceme teraz s pokorou prijať a spojiť sa s tvojou obetou za odčinenie našich hriechov.

*Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.*

2. ZASTAVENIE

PÁN JEŽIŠ BERIE KRÍŽ NA SVOJE PLECIA

*Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.
Lebo si svojím krížom vykúpil svet.*

Tak im ho teda vydal, aby ho ukrižovali. A oni prevzali Ježiša. Sám si niesol kríž a vyšiel na miesto, ktoré sa volá Lebka, po hebrejsky Golgota. (Jn 19, 16-17)

Nie je jednoduché prijať ťažkú situáciu. Myslel a telo sa búri, chcelo by vzdorovať. V myšliach mnohých ľudí sa momentálne nachádza vzdor. Radi by sa prebrali zo zlého sna a dokázali si, že to nie je pravda.

V ťažkosti prijatia tohto kríža sa však môžeme spojiť s Ježišom, vziať prítomný kríž a ticho ho niesť. Ježišu, ty si neprotestoval, keď ti dali na plecيا kríž. Prijal si ho, lebo si vedel, že je vôľou Tvojho Otca, aby si krížom spasil svet.

Daj nám silu prijať situáciu v ktorej sa nachádzame a pomôž nám poznať, čo je v tejto chvíli vôľa tvojho a nášho Otca.

*Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.*

3. ZASTAVENIE

PÁN JEŽIŠ PADÁ PRVÝ RAZ POD KRÍŽOM

*Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.
Lebo si svojím krížom vykúpil svet.*

Pán, Jahve, mi otvoril ucho a ja som neodporoval, nazad som neustúpil. Svoj chrbát som nastavil tým, čo bili, a svoje lica tým, čo trhali, tvár som si neskrýl pred potupou a slinou. Pán, Jahve, mi pomáha, preto nebudem zahanbený. (Iz 50, 5-7)

Strach paralyzuje. Množstvo ľudí zachvátil v týchto dňoch veľký strach z nákazy či zo smrti. Je to prirodzené, každý človek túži po zdraví a po živote, no strach nijako nepomáha nákazu ani prípadnú smrť zastaviť či aspoň oddialiť. Ježiš sa nezľakol, neustúpil. Hoci ho pád oslabil, neobjacne sa postavil a kráčal ďalej. Ježišu, priznávame, že sa bojíme nákazy. Ale prečo mať strach, ak si ty s nami? Čo zlého sa môže stať tomu, kto verí, že

ho posilňuje Boh? Kto verí, pre toho ani nákaza a nakoniec ani smrť nie je hrozná.

Pomôž nám premôcť strach vierou v tvoju lásku, veď „dokonalá láska vyháňa strach“ (1Jn 4,18).

*Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.*

4. ZASTAVENIE

PÁN JEŽIŠ SA STRETÁ SO SVOJOU MATKOU

*Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.
Lebo si svojím krížom vykúpil svet.*

Pri Ježišom kríži stála jeho matka, sestra jeho matky, Mária Kleopasova, a Mária Magdaléna. Keď Ježiš uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: „Žena, hľa, tvoj syn!“ Potom povedal učeníkovi: „Hľa, tvoja matka!“ A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe. (Jn 19, 25-27)

Život v karanténe častokrát prináša aj odlúčenie od tých najbližších. Koľko ľudí po celom svete sa nachádza ďaleko od svojich rodín alebo sú v izolácii, kde sa musia zriekať akéhokoľvek fyzického kontaktu, ktorý často potrebujeme k vyjadreniu vzájomnej lásky a blízkosti. Ježišu, spájame sa s tvojím utrpením, ktoré sa veľmi zväčšovalo pri pohľade na tvoju matku. Tak rád by si ju bol objal, usmial sa na ňu...

Namiesto toho v bolesti trpíš a nemôžeš sa k nej fyzicky priblížiť. Prosíme ťa o silu pre všetkých, ktorí v týchto dňoch trpia pre fyzické odlúčenie od svojich blízkych.

*Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.*

5. ZASTAVENIE

ŠIMON CYRENEJSKÝ POMÁHA PÁNU JEŽIŠOVI NIEŠŤ KRÍŽ

*Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.
Lebo si svojím krížom vykúpil svet.*

Keď ho viedli, chytili istého Šimona z Cyrény, ktorý sa vracal z poľa, a položili naňho kríž, aby ho niesol za Ježišom. (Lk 23, 26) Zrejme si väčšina lekárov a zdravotníckych pracovníkov nikdy neuvedomila, že budú raz čeliť tak závažnej a tak rozšírenej epidémii, s akou sa teraz stretáme. Zastihla ich na tých miestach, kde pracujú, a tak sú povinní pomáhať. Ich obeta je obetou Šimona, ktorý vracajúc sa z poľa nepredpokladal, že by musel niesť kríž odsúdenému človeku. Ježišu, prosíme ťa za všetkých lekárov a za zdravotnícky personál, ktorý sa neočakávane ocitol v prvej línii boja so zákernou nákazou.

Daj im silu, aby vedeli niesť s láskou tento kríž, a tak cez konkrétnu službu svojim bratom a sestram ochotne slúžili tebe, ktorý žiješ v nás.

*Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.*

6. ZASTAVENIE

VERONIKA PODÁVA PÁNU JEŽIŠOVI RUČNÍK

*Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.
Lebo si svojím krížom vykúpil svet.*

Hľa, úspech bude mať môj služobník, pozdvihne, vyvýši, zvelebí sa veľmi. Ako sa nad ním zhrozili mnohí, – veď neľudsky je znetvorený jeho výzor a jeho obraz je nepodobný človeku – tak ho budú obdivovať mnohé národy, králi si pred ním zatvorí ústa. (Iz 52, 13-15) Obdobie nákazy potrebuje mnohých hrdinov. Okrem lekárov sú to pracovníci záchranných zložiek, ľudia pracujúci v obchodoch, ale aj tí nenápadní hrdinovia, ktorí vedú podať pomocnú ruku najviac zraniteľným – starým a chorým, ktorí sú odkázaní na pomoc iných. Ježišu, tvoja tvár, hoci znetvorená utrpením, bola tvárou Boha. Málo ľudí ju dokázalo vtedy v tebe rozpoznať, no niektorí sa predsa len našli. *Daj nám schopnosť v tvárach ľudí odkázaných v týchto dňoch na našu pomoc vidieť tvoju tvár a daj nám odvahu zrieknuť sa pohodlia a istoty kvôli nezištnej pomoci iným.*

*Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.
Aj nad dušami v očistci.*

7. ZASTAVENIE

PÁN JEŽIŠ PADÁ DRUHÝ RAZ POD KRÍŽOM

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Vskutku on niesol naše choroby a našimi bôľmi sa on obťažil, no my sme ho pokladali za zbitého, streťaného Bohom a pokoreného. On však bol prebodnutý pre naše hriechy, strýznený pre naše nepravosti, na ňom je trest pre naše blaho a jeho ranami sme uzdravení. (Iz 53, 4-5)

Ludské pády sú bolestné a môžu byť takými zvlášť teraz. Počúvame správy o nezodpovednosti mnohých, ktorí podceňujú riziko nákazy a vôbec sa nepričítajú o prekonanie aktuálneho stavu. Ježišu, ty si cítil na pleciah ťažobu všetkých našich hriechov, preto si padol na zem. Prosíme ťa o milosť poznania pre všetkých nezodpovedných ľudí, ktorí ohrozujú ostatných nedodržiavaním nevyhnutných hygienických pravidiel.

Daj im aj všetkým nám milosť pochopiť v čom sme dosiaľ zlyhali, napraviť sa a niesť zodpovedne kríž ďalej.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

8. ZASTAVENIE

PÁN JEŽIŠ NAPOMÍNA PLAČÚCE ŽENY

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Šiel za ním veľký zástup ľudu aj žien, ktoré nad ním kvílili a nariekali.

Ježiš sa k nim obrátil a povedal: „**Dečery jeruzalemské, neplačte nado mnou, ale plačte samy nad sebou a nad svojimi deťmi.**“ (Lk 23, 27-28)

Pri hľadaní vinníka aktuálnej pandémie sa musíme pozrieť každý na svoj vlastný život a na náš vzťah voči stvoreniu veciam, ktoré nám dal Boh ako dar. Ich zneužívanie a znehodnocovanie ubera celému ľudstvu z kvality života, pre ktorý nám Boh stvoril všetko potrebné. Ježišu, máme nad čím plakať. Naše nezodpovedné správanie sa voči tvojmu stvoreniu nás vháňa do slepej uličky. Potrebujeme sa zamyslieť a všetko prehodnotiť.

Daruj nám nový pohľad človeka, ktorý bol stvorený aby zem „obrábal a strážil“ a nie „zneužíval a drancoval“.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

9. ZASTAVENIE

PÁN JEŽIŠ PADÁ TRETÍ RAZ POD KRÍŽOM

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Všetci sme blúdili ako ovce, išli sme každý vlastnou cestou; a Pán na neho uvalil nepravosť nás všetkých. Obetoval sa, pretože sám chcel, a neotvoril ústa; ako baránka viedli ho na zabitie a ako ovcu, čo onemie pred svojím strihačom, (a neotvoril ústa). (Iz 53, 6-7)

Povinná izolácia a život v karanténe môžu prinášať aj svoje riziká. Hrozí nám, že sa začneme v strachu až príliš izolovať, prestaneme sa zaujímať o druhých a byť otvorení pre komunikáciu a zdieľanie problémov. Ježišu, daruj nám schopnosť správne rozlišovať, aby sme životom vo fyzickej izolácii nepodľahli pokušeniu úplne sa izolovať od druhých a neprepadli egoizmu. Nedovoľ, aby sme blúdili v samote ako roztratené ovce.

Tichý Baránok, vedený na zabitie, spoj našu obeť s tvojou, ktorá je zdrojom pravého zjednotenia Boha s človekom a aj ľudí navzájom.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

10. ZASTAVENIE PÁNA JEŽIŠA VYZLIEKAJÚ ZO ŠIAT

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Keď vojaci Ježiša ukrižovali, vzali jeho šaty a rozdelili ich na štyri časti, pre každého vojaka jednu. Vzali aj spodný odev. Ale tento odev bol nezosiťovaný, odhora v celku utkaný. Preto si medzi sebou povedali: „**Netrhajme ho, ale losujme oň, či bude!**“ Aby sa splnilo Písmo: „**Rozdelili si moje šaty a o môj odev hodili los.**“ (Jn 19, 23-24) Niekedy je pre človeka hanbou ukázať sa v celej pravde. Aj dnes sa mnohí hanbia či boja priznať, že boli v zahraničí, že boli v kontakte s nakazenou osobou alebo majú príznaky choroby. Tak ešte viac

komplikuju situáciu a často priamo ohrozujú ďalších ľudí. Ježišu, teba obrali aj o to posledné čo si mal, tvoje šaty. Daj odvahu a rozvážnosť všetkým ľuďom priznať ich prípadné kontakty s vírusom i napriek tomu, že sa na nich poukáže a budú musieť podstúpiť vyšetrenia a povinnú karanténu.

Motivuj nás láskou, ktorá hľadá skôr dobro bližneho ako svoje.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

11. ZASTAVENIE

PÁNA JEŽIŠA PRIBÍJAJÚ NA KRÍŽ

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Keď prišli na miesto, ktoré sa volá **Lebka**, ukrižovali jeho i zločincov: **jedného sprava, druhého zľava. Ježiš povedal:**

„**Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.**“ (Lk 23, 33-34)

Každý z nás rád vykonáva tie činnosti, ktoré preňho znamenajú život. Práca, štúdium, šport, stretnutia, cestovanie, zábava...

Mnohých z nich sa musíme aktuálne vzdať a rozmyšľať nad tým, ako zmysluplne vyplniť deň. Ježišu, tvoje ruky a nohy pribili na kríž, takže si sa už vôbec nemohol slobodne hýbať. Ty si vedel, že to nebude navždy a rovnako si poznal aj hodnotu pravej slobody, ktorú svojim ukrižovaním získaš pre ľudí. Prijmi našu obeť, ktorú ti prinášame, keď sa vzdávame toho, čo sme robili radi a teraz nemôžeme.

Daj, aby nám toto naše utrpenie pomohlo lepšie v budúcnosti využívať našu slobodu.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

12. ZASTAVENIE

PÁN JEŽIŠ NA KRÍŽI ZOMIERA

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Bolo už okolo dvanástej hodiny a nastala tma po celej zemi až do tretej hodiny popoludní. Slnko sa zatmelo, chrámová opona sa roztrhla napoly a Ježiš zvolal mocným hlasom: „**Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha.**“ Po tých slovách vydýchol. (Lk 23, 44-46)

Už pre niekoľko tisíc ľudí nastala tma. Hoci túžobne očakávali vyzdravenie, zomreli premožení nákazou. Spolu s ich životom vyhaslo svetlo a radosť aj v srdciach ich blízkych. Ježišu, ty najlepšie vieš, čo znamená skúsenosť smrti. Najlepšie poznáš, čo znamená temnota, v ktorej sa zdá, že ťa opustil aj tvoj Otec. Spoj so svojím utrpením bolesť všetkých nakazených, ktorí zomierajú, a bolesť ich rodín.

Daj, nech dokážu odovzdať svojho ducha do Otcových rúk. Vtedy im zasvieti svetlo.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

13. ZASTAVENIE

PÁNA JEŽIŠA SKLADAJÚ Z KRÍŽA

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti.

Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Potom Jozef z Arimatey, ktorý bol Ježišovým učeníkom, ale tajným, lebo sa bál Židov, poprosil Piláta, aby mu dovolil sňať Ježišovo telo. A Pilát dovolil. Išiel teda a sňal jeho telo. (Jn 19, 8)

Koľko sklamaní už ľudstvo v súvislosti s aktuálnou epidemiou prežilo. Zdalo sa, že sa jej šírenie ustráži v rámci hraníc niekoľkých štátov, no nepodarilo sa to. Masy ľudí úpenlivo čakajú na znižovanie počtu nakazených, v mnohých krajinách sa však len s bolesťou prizerajú opačnej, stúpajúcej tendencii. Ježišu, keď teba skladali z kríža, zdalo sa, že je koniec všetkým nádejiam. Tvoje mŕtve telo sa zdalo neschopným vykúpiť Izrael, nie ešte celý svet. Toto sklamanie však trvalo len krátko a ty si proti všetkej nádeji prišiel s mocným víťazstvom.

Posilňuj, prosíme, naše nohy podlomené sklamaním a daj, nech sa z nášho srdca nikdy nevytratí nádej na víťazstvo.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

Klaníme sa ti, Kriste, a dobrorečtne ti.

Lebo si svojím krížom vykúpil svet.

Prišiel aj Nikodém, ten, čo bol kedysi u neho v noci. Priniesol asi sto libier zmesi myrhy s aloou. Vzali Ježišovo telo a zavinuli ho do plátna s voňavými olejmi, ako je u Židov zvykom pochovávať.

V tých miestach, kde bol ukrižovaný, bola záhrada a v záhrade nový hrob, v ktorom ešte nik neležal. Tam teda uložili Ježiša. (Jn 19,39-42)

Najväčšou bolesťou pre veriacich v čase epidémie je nemožnosť zúčastňovať sa na slávení Eucharistie. Odlúčenie od Eucharistického Krista je ťažkým pôstom najmä pre tých, ktorí ho prijímali denne.

Ježišu, tvoji učenci si pri pochovávaní tvojho tela zrejme uvedomovali, že je koniec tvojej prítomnosti medzi nimi. Mysleli, že keď privalia k hrobu kameň, už ťa viac neuvidia. Opak bol však pravdou. Ty si po zostúpení k zosnulým vystúpil k Otcovi a vydobyl aj nám možnosť prísť tam, kde bude naše spoločenstvo s Najsvätejšou Trojicou dokonalé.

Daj, aby nám dočasné odlúčenie sa od Eucharistického stola napomáhalo ešte viac túžiť po zjednotení s Tebou.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami.

Aj nad dušami v očistci.

Pane Ježišu, prešli sme s tebou krížovou cestou.

Uvedomujeme si našu slabosť a bezmocnosť. Tak, ako sme si ako ľudstvo niekedy mysleli, že všetko zvládneme, že máme na všetko riešenie, nájdeme na všetko liek, teraz sme spoznali, že to bola pýcha. S pokorou sa teda vraciame k tebe, náš ukrižovaný Pane a chceme vyznať, že len v spojení s tebou môžeme byť silní a všetko prekonať. Prijmi naše odhodlanie zjednotiť sa s tebou v tvojom utrpení. Túžime aby sa naplnili slová: „S Kristom som pribitý na kríž. Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus.“ A ak v nás žije Kristus, žije v nás nádej na slávne vzkriesenie.

Modlitba na úmysel Sv. Otca: ...

KATECHÉZA PÁPEŽA FRANTIŠKA

PÔSTNE OBDOBIE JE CESTOU NÁDEJE

„Pán povedal [Mojžišovi]: «Videl som utrpenie svojho ľudu v Egypte a počul som jeho volanie pre pracovných dozorcov. Viem o jeho utrpení. Preto som zostúpil, aby som ho vyslobodil z moci Egypťanov a vyviedol ho z tej krajiny do krajiny krásnej a priestranej, do krajiny, ktorá oplýva mliekom a medom[...]. Preto poď, pošlem ťa k faraónovi! Vyvedieš môj ľud, Izraelitov, z Egypta!»“ (Ex 3,7-8.10).

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

V tento deň, v Popolcovú stredú, vstupujeme do liturgického obdobia Pôstu. A pretože máme cyklus katechéz o kresťanskej nádeji, dnes by som vám chcel predstaviť Pôst ako cestu nádeje.

V skutočnosti je táto perspektíva zrejmalá, ak pomyslíme na to, že Veľký pôst bol v Cirkvi ustanovený ako čas prípravy na Veľkú noc, a teda všetok zmysel tohto obdobia štyridsiatich dní preberá svetlo veľkonočného tajomstva, ku ktorému je nasmerované.

Môžeme si predstaviť Zmŕtvychvstalého Pána, ktorý nás volá vyjsť z našich temnôt a my sa vydávame na cestu smerom k nemu, ktorý je Svetlom. A Pôst je cestou k zmŕtvychvstalému Ježišovi, je obdobím pokánia, aj umŕtvovania, avšak nie samoúčelného, ale zameraného na to, aby sme vstali z mŕtvych s Kristom, obnovili našu krstnú identitu, čiže znova sa narodili „zhora“, z lásky Boha (porov. Jn 3,3). Preto je Pôstne obdobie svojou prirodzenosťou časom nádeje.

Aby sme lepšie pochopili, čo to znamená, musíme si to spojiť so základnou skúsenosťou exodu Izraelitov z Egypta, prerozprávanej v Biblii rovnomennou knihou: Exodus. Východiskovým bodom je otrocký stav v Egypte, útlak, nútené práce. Avšak Pán nezabudol na svoj ľud a na svoj príslub: povoláva Mojžiša a silným ramenom necháva Izraelitov vyjsť z Egypta a vedie ich cez púšť smerom k Zemi slobody.

Počas tejto cesty z otroctva ku slobode

Pán dáva Izraelitom zákon, aby ich naučil milovať jeho, jediného Pána a milovať sa medzi sebou navzájom ako bratia. Písmo ukazuje, že exodus je dlhý a plný súženia: symbolicky trvá 40 rokov, čiže dobu života jednej generácie. Generácie, ktorá je tvárou v tvár skúškam na ceste vždy pokúšaná oplakávať Egypt a vrátiť sa späť. Aj my všetci poznáme pokúšenie vrátiť sa späť, poznáme to všetci.

Avšak Pán zostáva verný a ten úbohý ľud vedený Mojžišom prichádza k Zaslúbenej zemi. Celá táto cesta je uskutočnená v nádeji: v nádeji na dosiahnutie zeme a práve v tomto zmysle je „exodom“, vyjdením z otroctva ku slobode. A týchto 40 dní je aj pre všetkých nás vyjdením z otroctva, z hriechu, ku slobode, ku stretnutiu so Zmŕtvychvstalým Kristom. Každý krok, každá námaha, každá skúška, každý pád a každé nové začatie, všetko má zmysel jedine v rámci plánu spásy Boha, ktorý chce pre svoj ľud život a nie smrť, radosť a nie bolesť.

Ježišova Veľká noc je jeho exodom, ktorým nám otvoril cestu, aby sme dosiahli plný, večný a blažený život. Pre to, aby otvoril túto cestu, tento prechod, Ježiš sa musel vzdať svojej slávy, pokoriť sa, stať sa poslušným až na smrť, a to na smrť na kríži. Otvoril nám cestu k večnému životu ho stálo všetku jeho krv a vďaka nemu sme zachránení od otroctva hriechu.

Avšak toto neznamená, že on všetko urobil a my tak nemusíme urobiť nič, že on prešiel krížom, a my „pôjdeme do raja na koči“. Nie je to tak. Naša spása je istotne

jeho darom, avšak keďže je príbehom lásky, žiada si naše „áno“ a našu účasť na jeho láske, ako nám ukazuje naša Matka Mária a po nej všetci svätí.

Veľký pôst žije z tejto dynamiky: Kristus nás so svojím exodom predchádza a my prechádzame púšťou vďaka nemu a nasledujúc ho. On je pre nás pokúšaný a pre nás zvíťazil nad Pokušiteľom, ale aj my musíme spolu s ním čeliť pokúšeniam a prekonávať ich. On nám dáva živú vodu svojho Ducha, našou úlohou je načriť do jej žriedla a piť, vo sviatostiach, v modlitbe, v adorácii. On je svetlom vífaziacim nad temnotami, a od nás sa žiada živiť plamienok, ktorý nám bol zverený v deň nášho krstu.

V tomto zmysle je Pôstne obdobie «sviatostným znakom nášho obrátenia» (Rímsky misál, Modlitba dňa 1. pôstnej nedele). Ten, kto je na ceste Pôstu, je vždy na ceste obrátenia. Pôstne obdobie je sviatostným znakom našej cesty z otroctva ku slobode, ktorú je vždy treba obnovovať. Je to istotne náročná cesta, ako je aj správne, lebo láska je náročná, avšak je to cesta plná nádeje.

Ba povedal by som ešte viac: pôstny exodus je cestou, na ktorej sa samotná nádej formuje. Námaha prejsť púšťou – všetky tie skúšky, pokúšenia, ilúzie, fatamorgány... –, toto všetko slúži pre sformovanie mocnej, pevnej nádeje, podľa vzoru nádeje Panny Márie, ktorá uprostred temnôt utrpenia a smrti svojho Syna aj naďalej verila a dúfala v jeho zmŕtvychvstanie, vo víťazstvo Božej lásky.

So srdcom otvoreným pre tento horizont vstúpme dnes do Pôstneho obdobia. Cítiť sa ako súčasť svätého Božieho ľudu začnime túto cestu nádeje s radosťou.

(Preklad: Slovenská redakcia VR)

POĎAKOVANIE ZA VERNÚ SLUŽBU

Keď mi na sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho v roku 2008 zatelefonoval terajší arcibiskup Bernard Bober a oznámil mi, že k 1. júlu som ustanovený za farského administrátora do novovytvorenej farnosti Všetkých svätých v Nacinej Vsi, potešilo ma to. Potom, ako som dostal dekrét a po dohode s pánom farárom v Strážskom, som si išiel svoju budúcu farnosť pozrieť.

V Nacinej Vsi ma privítali po východniarsky: „Ťa, takoho mladého nam tu pošilajú, mali nam dac dajakoho staršoho a skušenejšoho.“ Keď sme prišli do Petrovci nad Laborcom, do budúcej filiálnej obce, tam ma zasa vívalo oznámenie na dverách kostola: „Hľadá sa nová kostolníčka.“ Po týchto prvých skúsenostiach, som hneď pochopil realitu.

Chválabohu situácia v Petrovciach nad Laborcom sa z časti upokojila a veta na dverách kostola prestala byť aktuálna. Na prvej svätej omši ma privítala kostolná rada a vtedajšia kostolníčka Božena Kuročková. Tak začala naša dvanásť a pol roka trvajúca spolupráca, ktorá skončila 31. decembra 2020 a to na žiadosť samotnej pani kostolníčky.

V pani kostolníčke Božene, v bývalej učiteľke v materskej škôlke na dôchodku, som našiel ženu oddanú Bohu, kostolu, ľuďom aj kňazovi. Vždy pekne oblečená a upravená bola dušou života v sakristii. Bola predĺženou rukou medzi kňazom a veriacimi. Ako kňaz som sa mohol spoľahnúť, že kostol bude čistý, krásne vyzdobený a k svätej omši alebo k iným obradom a pobožnostiam všetko náležite pripravené. Som jej vďačný aj za to, že som v nej našiel oporu aj pri realizácii obnovy kostola.

Postupne som spoznal aj jej rodinu a mal účasť na radoostiach, ale aj

bolestiach ich rodinného života. Viem, že rodina pre ňu veľa znamenala a znamená. Tešila sa zo sobášov vnúčat a krstov pravnúčat, z rodinných jubileí či sviatkov prežitých v kruhu najbližších. Videl som aj jej bolesť pri chorobe manžela či rodinných problémoch.

Jej veľkou láskou boli a sú kvety. V kostole ich bol vždy dostatok. Na tom nikdy nešetrila. Kvetmi vyzdobený kostol to bola srdcová záležitosť pani Boženy. A kvety sú dominantou aj jej záhrady. Myslím, že ak jej to zdravotný stav dovolí, záhradka na jar a počas leta znovu krásne rozkvitne.

Na záver sa Vám chcem poďakovať, pani Boženka, za službu kostolníčky na slávu Boha a pre dobro veriacich Vašej rodnej obce. Ďakujem Vám za dlhé roky dobrej a plodnej spolupráce, za optimistickú povahu, povzbudivé slová, úctu a oddanosť.

Želám Vám, aby roky, ktoré Vám Pán požehná na tejto zemi, ste prežili v jeho blízkosti, v pokoji, radošti a láske. Nech dobrotivý Boh štedro odmení Vašu obeť a každý dobrý skutok mnohými dobrodeniami a večným životom v jeho kráľovstve.

Duchovný otec Emil

MILÁ PANI KOSTOLNÍČKA BOŽENA!

NASTAL ČAS, KEĎ SA VÁM CHCEME POĎAKOVAŤ ZA VAŠU SLUŽBU KOSTOLNÍČKY, KTORÚ STE VYKONÁVALI ÚCTYHODNÝCH 20 ROKOV.

HNEĎ, AKO STE NASTÚPILI NA DÔCHODOK, STE SA TEJTO SLUŽBY UJALI A VERNE STE JU VYKONÁVALI. NIE JE TO JEDNODUCHÁ SLUŽBA, ALE S BOŽOU POMOCOU SA VŠETKO DÁ ZVLÁDNUŤ A NAUČIŤ.

ZA VAŠU OCHOTU, OBETAVOSŤ A ZA VŽDY ČISTÝ, VYZDOBENÝ A UPRTANÝ KOSTOL VÁM ÚPRIMNE ĎAKUJEME. VŠETKO SI TO VYŽADOVALO VELA ČASU, TRPEZLIVOSTI, ALE AJ FANTÁZIE A TVORIVOSTI.

VEK A ZDRAVIE VŠAK OVPLYVNÍŤ NEVIEME A TAK VÁM ZA VAŠU SLUŽBU ĎAKUJEME.

OD PÁNA BOHA VÁM VYPROSUIEME HOJNOSŤ MILOSTÍ, NECH PREŽIJETE KAŽDÝ DEŇ V ZDRAVÍ A RADOŠTI.

VĎAČNÍ VERIACI Z PETROVIEC NAD LABORCOM

SLOVÁ PANI KOSTOLNÍČKY

Dovoľte mi, aby som sa poďakovala a podelila sa s vami o svoje úvahy pri rozlúčke s bohumilou službou kostolníčky v našom filiálnom kostole Najsvätejšej Trojice v Petrovciach nad Laborcom. Bolí to krásne a milé roky môjho života.

Nachádzala som sa blízko Božích vecí a postupne som spoznávala, čo všetko v sebe zahŕňa služba kostolníčky. Čo je potrebné pripraviť, zabezpečiť či urobiť, aby všetko, čo sa odohráva v Božom chráme malo dôstojný a hladký priebeh.

Tešila som sa z toho, ako sa náš chrám postupne vynovoval a skrášľoval. Mala som radosť z čistého a pekne vyzdobeného chrámu. Spoznala som, čo prináša ľuďom radosť pri svätých omšiach a obradoch.

Cítila som, že Boh mi dáva silu všetko zvládnuť. Stala som sa vnímavejšia na mnohé veci a vďaka Božím milostiam som ľahšie zvládala aj príkoria života.

Za tie roky práce kostolníčky sa chcem poďakovať najprv Pánu Bohu, potom duchovnému otcovi Emilovi, mojej rodine, mojim nebohým rodičom, že ma viedli k viere. Tiež sa chcem poďakovať tým, ktorí mi pomáhali – mojej sestre Irene Vojnovej, nebohej Ružene Majvitorovej a ostatným kurátorom, s ktorými som spolupracovala ako aj starostovi obce Števkovi Rovňakovi. Nakoniec ďakujem vám všetkým, ktorí ste ma povzbudzovali a tešili sa so mnou z tohto daru.

Božena Kuročková

ZHODNOTENIE ROKA 2020 A PLÁNY NA ROK 2021

ŠTATISTIKY

Krsty

Obec	počet	Muž	Žena
Nacina Ves	24	11	13
Petrovce n/L	4	0	4
Lesné	3	2	1
Vybuchanec	0	0	0
Suché	1	1	0
Spolu	32	14	18

Birmovanie

V tomto roku sa udeľovala v našej farnosti sviatosť birmovania. Sviatosť birmovania prijalo 19 chlapcov a dievčat. Sviatosť birmovania im udelil pri sv. omši 5. júna Mons. Marek Forgáč, pomocný košický biskup.

Obec	Počet	muž	žena
Nacina Ves	12	8	4
Petrovce	4	2	2
Lesné	2	2	0
Vybuchanec	1	0	1
Suché	0	0	0
Spolu	19	12	7

Prvé sväté prijímanie

V tomto roku pristúpilo k prvému svätému prijímaniu v našej farnosti pätnásť detí – traja chlapci a dvanásť dievčat.

Sobáše

V tomto roku sa v našej farnosti zosobášili tri páry. Dva sobáše boli v Nacinej Vsi, jeden sobáš bol v Petrovciach n/L.

Pohreby

Obec	Počet	Muž	Žena
Nacina Ves	8	5	3
Petrovce n/L	11	5	6
Lesné	0	0	0
Vybuchanec	0	0	0
Suché	5	4	1
Spolu	24	14	10

INÉ UDALOSTI

Na začiatku roka v Petrovciach n/L boli zvolení a uvedení do služby noví kurátori. Nasledujúce udalosti vo farnosti poznačila pandémia. V marci boli zakázané verejné sväté omše. Veľkonočné sviatky sa slávili bez účasti veriacich. V letnom období boli verejné sväté omše obnovené, najprv s obmedzeným počtom veriacich, potom úplne. Na jeseň prepukla druhá vlna pandémie. Sväté omše sa mohli sláviť len s minimálnym alebo obmedzeným počtom veriacich. Vianoce sme slávili verejne. V kostole mohlo byť obsadených 25 percent miest na sedenie. Z tohto dôvodu sme v tomto roku neboli na žiadnej púti a aj odpustové slávnosti boli pandemiou obmedzené. Odpustová slávnosť vo farskom kostole v Nacinej Vsi bola prakticky bez účasti veriacich.

Napriek koronakríze sa nám v materiálnej oblasti podarilo dokončiť obnovu exteriéru farského kostola v Nacinej Vsi. Na kostole sa urobili tieto práce: Obila sa poškodená a slabá omietka. Vyčistila sa a opravila fasáda. Na prístavby k pôvodnému kostolu bola natiatnutá nová fasáda. Historická časť kostola sa premalovala fasádnou farbou. Novou sanačnou omietkou a náterom sme úplne obnovili sokel kostola. Nakoniec sa okolo kostola vysypal ozdobný kameň. Všetky práce boli vykonané svojpomocne, chlapmi z obce.

Ako po minulé roky, aj počas celého tohto roka v našej farnosti vychádzal farský mesačník s názvom Farský informátor. Počas celého roka bola k dispozícii aj naša farská internetová stránka.

Program odpustových slávností na rok 2021

30. máj – nedeľa – Petrovce n/L
13. jún – nedeľa – Lesné
13. jún – nedeľa – Vybuchanec
7. november – nedeľa – Nacina Ves

Prvé sväté prijímanie v roku 2021

16. máj – nedeľa – Nacina Ves

SLOVÁ NA ZÁVER

Na záver sa chcem poďakovať všetkým, ktorí sa podieľali na chode farnosti – kostolníckam, členom kostolných rád, kantorokám, speváckym zborom, miništrantom, lektorom, mimoriadnym rozdávatelom sv. prijímania, správcovi farskej stránky, redakčnej rade Farského informátora a prispievateľom do Farského informátora a všetkým ostatným, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom zapájali do života farnosti. Svoje poďakovanie vyslovujem každému, kto sa za našu farnosť modlí, kto finančne prispieva na kostolné potreby a potreby farnosti. Všetkým vám vyslovujem úprimné Pán Boh zaplať!

Požehnaný nový rok 2021!

Pochválený buď Pán Ježiš Kristus!

Emil Onderko, farár

ZO ŽIVOTA FARNOSTI V JANUÁRI 2021

OPUSTILI NÁS

František Šuc – Nacina Ves

Rok narodenia – 1949

Dana Miškovičová, r. Adamová – Nacina Ves

Rok narodenia – 1965

Ján Jakubík – Nacina Ves

Rok narodenia – 1951

Helena Tkáčová, r. Dudašová – Lesné

Rok narodenia – 1929

Zuzana Pčolinská, r. Dobrocká – Petrovce n/L

Rok narodenia – 1929

Alžbeta Šlepáková, r. Palová – Nacina Ves

Rok narodenia – 1947

Odpočítanie večné daj im, Pane, a svetlo večné nech im svieti, nech odpočívajú v pokoji.